

Her insanın yüreğinde taşıması gereken ilk sevgilerden birisi ağaç sevgisi olmalıdır. Ağaç sevgisi demek, insan sevgisi demektir. Zira ağaca değer vermek, onu korumak, insana değer vermek, insanı korumak ve yaşamını devam etmesini sağlamak demektir. Ağacı olmayan bir ülkede yaşamak çok zor ve sıkıcıdır.

Ağaçlarla bezenmiş yemyeşil bir memleket veya alan, insana büyük bir huzur verir. Yazın sıcak günlerinde bir ağaç gölgesinde dinlenmek, onun serinliğinden istifade etmek kadar hoş bir şey yoktur. Ağaç dikmek, onları budamak, sulamak, aşılama, etrafını çapalamak kadar insana huzur veren, stresten arındıran bir şey yoktur. Bir fidan dikmek, her sene onun tüm bakımlarını yaparak biraz daha büyüdüğünü hele de meyve verdiğini görmek, bazen bizi tahmin edemeyeceğimiz kadar mutlu edebilir. Peygamberimiz der ki “Kıyamet koptuğunu görseniz de, elinizde bir fidan varsa onu dikiş.” Bu hadis ile, ağaç dikmenin ne kadar yararlı ve güzel bir eylem olduğunu fazlasıyla anlayabiliriz. Ağaçlar, toprağın süsü gibidir. Onlarsız bir toprak çorak, çıplak ve çirkindir. Bunların bilincinde olup, memleketimizin her bir köşesini ağaçlandırmalıyız. Sadece kendi bahçelerimize veya tarlalarımıza değil, bulduğumuz her yere dikmeliyiz onları. Yol kenarında diktiğimiz ve insanların hem gölgesinden hem de meyvesinden yararlandığı bir ağacın ne kadar önemli olduğunu bilmeliyiz. Sıcaktan bunalan bir insan, yol kenarında bir ağaç bulup da gölgesinde serinlediği zaman, ağacı diken kişiye onca dua eder. O ağaç hayatta olduğu müddetçe, ağacı diken kişiye dua edilmeye devam edilir. Yahut meyvesinden yararlanan bir fakir, “Bu ağacı dikenden Allah razı olsun.” Diyerek samimi dualarda bulunur.

Ağaçlar her vatandaşın malıdır. Diktiğimiz bir ağaç hem birçok insana hem de hayvana fayda sağlamaktadır. Aynı zamanda olduğu bölgeyi güzelleştirmektedir. Ağaç sevgisi hepimizin içinde olmalıdır. Sadece ağaçları sevmek yetmez elbette; aynı zamanda fidan dikmeli ve ormanlarımızı da korumalıyız.